

lavere Beløb, saafremt et Lager af normal Størrelse havde foreligget. Fællesudvalget maa derfor anse det for urigtigt overhovedet at medregne nogen Del af disse Henlæggelsesbeløb ved Slutformuens Fastsættelse og henstiller derfor, at Regelen ændres, saaledes at disse Beløb helt udelades ved Slutformuens Opgørelse.

Imidlertid er Forholdet jo det, at kun et forholdsvise ringe Antal erhvervsdrivende har benyttet sig af den gældende Adgang til at foretage skattefri Lagerhenlæggelser. Ved Afgørelsen af, om en saadan Henlæggelse burde foretages, har de erhvervsdrivende alene haft de almindelige Skatter for Øje. Saafremt man paa Forhaand havde haft Kendskab til, at Benyttelsen af Lagerhenlæggelsesordningen vilde faa Indfyldelse paa Størrelsen af en kommende Formuestigningsafgift og almindelig Formueafgift, vilde Resultatet af Overvejelserne utvivlsomt for manges Vedkommende være blevet anderledes.

Fællesudvalget maa derfor anse det for nødvendigt af Retfærdighedshensyn at etablere en almindelig Adgang for de erhvervsdrivende til at foretage Lagerhenlæggelser i Relation til de foreslaaede Afgifter med det Formaal at gøre det muligt for erhvervsdrivende, som ikke har kunnet opretholde normale Lagerbeholdninger, at hensætte et Beløb svarende til den Nedskrivning, som kunde have været foretaget, hvis Lageret havde haft normal Størrelse. At en saadan Regel er nødvendig, fremgaar deraf, at Afgifternes Højde i modsat Fald vil ramme højst forskelligt paa Virksomheder, der allerede inden sidste Regnskabsafslutning har kunnet forny deres Lager, og Virksomheder, som ikke har været i Stand hertil.

For erhvervsdrivende, som ikke har kunnet forny deres Lager, vil Afgiften komme til at ramme den fiktive Formuestigning, som er fremkommet ved Lagerrealisationen, hvorimod erhvervsdrivende, som allerede har kunnet retablere deres Lager, har kunnet fjerne den fiktive Stigning gennem Nedskrivninger paa de nyindkøbte Varer.

Fællesudvalget foreslaar ud fra de anførte Synspunkter, at der tillades et afgiftsfrit Fradrag svarende til Størrelsen af den skattefri Lagerhenlæggelse, som kunde have været foretaget for Skatteaaaret 1946—47 i Henhold til de i Skattedepartementets Meddelelse af 16. Januar 1946 fastsatte Regler, bortset fra den heri fastsatte Indkomststigningsbetingelse.

Til Støtte for det fremsatte Forslag tillader man sig at henvise til, at der i den norske Regerings Forslag til Lov om en Eengangsskat paa Formuestigninger findes Regler, som er motiveret med ganske tilsvarende Synspunkter, og hvis Formaal er det samme som det her foreslaaede. Den nærmere Udformning af de norske Regler frembyder efter Fællesudvalgets Opfattelse flere Ulemper og vilde formentlig vanskeligt lade sig praktisere under danske Forhold.

Skibes Værdiansættelse.

Det fremgaar af Regeringsforslaget, at Skibe skal opføres i Slutformuen med 75 pCt. af Salgsværdien paa Sluttidspunktet.

Af Bemærkningerne til Lovforslaget fremgaar det endvidere, at man ved Fastsættelsen af Salgsværdien mener at kunne finde Vejledning i de Minimumstakster, som Krigsforsikring paa danske Skibe arbejder med. Det er Fællesudvalget bekendt, at disse Minimumstakster almindeligvis svarer til 200 pCt. af den Førkrigsværdi, hvortil Krigsforsikringen har vurderet Skibene. Resultatet af den i Forslaget indeholdte Regel bliver derfor, at Skibene i Slutformuen skal opføres til 150 pCt. af Førkrigsværdien, saaledes at en Stigning paa 50 pCt. af denne inddrages under Afgiften.

Fællesudvalget ønsker at udtale, at en saadan Fremgangsmaade maa anses for i høj Grad uretfærdig over for Rederierhvervet under Hensyn til, at tilsvarende Opskrivninger af de bogførte Værdier ikke er foreslaaet for andre Erhvervs Driftsmidler. Da Skibsfarten er det Erhverv, hvis Tab af Driftsmidler under Krigen har været størst, og da Genopbygningen af dansk Skibsfart fremstaar som en Opgave af stor national Betydning, hvis Løsning stiller de allerstørste Krav til Erhvervet, maa man i det mindste kunne vente, at Skibsfarten ikke stilles ringere end de øvrige Erhverv ved Udskrivningen af en Eengangsskat.

Efter Fællesudvalgets Opfattelse bør den Fremgangsmaade, som ifølge Forslaget finder Anvendelse paa Industriens Maskiner og Inventar, finde Anvendelse paa Skibe, d. v. s. at disse optages til de bogførte Værdier. En Fravigelse af disse Værdier rummer meget store Betænkeligheder, fordi Skibe i højere Grad end noget andet Erhvervs Produktionsmidler er underkastet Verdenskonjunkturernes Prisbevægelser. Naar henses til